

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

De Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tem dispensandi in omnibus irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, neque vllas excipit. Tunc autem censetur dispensare in iure ex potestate legislatoris ipsi concessa: nam Concilium est approbatum à Papâ.

16
Suspendum
in iure sim-
pliciter, ab-
soluat Epi-
scopus.

Dico Secundo: Omnis suspensio simpliciter, seu sine determinatione temporis, ob delictum in iure lata, potest tolli ab Episcopo, nisi sit expressè referuata. Est contra Nauarrum n. 162. sed est cõmunior sententia Doctorum, vt fatetur Panormitanus in cap. 2. De solutionibus. Idem dicit Glossa in Cap. At si Clerici, de Iudicijs. Ratio est: Nam hoc ipso, quo non est referuata, censetur concessa; sicut patet in excommunicationibus: est enim eadem ratio, cum vtraque sit censura.

Excipe
solum.

Aduerte tamen, si suspensio ita sit lata à iure, vt conditor Canonis significet expressè, velle se in pœnam delicti illam esse perpetuâ, vel sine spe

venia, non posse tolli per Episcopum, sed per solum Pontificem. Excipe tamen eam, quæ orta est ex delicto occulto, & nondum ad forum contentiosum deducto, à qua potest Episcopus absolueri iuxta Concilium Tridentinum.

Dico Tertio: Suspendio lata ab homine in particulari contra aliquem, non potest tolli, nisi ab eo, qui eam infixit, vel eius successore, vel superiore. Patet ex Cap. Pastoralis, de Officio Ordinarij. Ratio est: quia alioquin disciplina & iurisdic-tio Ecclesiastica perturbaretur.

17
Suspendum
ab homine
absoluat
suspendens
&c.

Notandum pro conclusione huius materia: etsi in absolute non requirantur necessariò certà verba; ordinariè tamen his vtendum est: *Ab-soluo te à vinculo suspensionis, quam incurristi ob talem causam, & restituo te executioni tuorum Ordinum, vel tui officij: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Amen.* Vide Siluestrum num. 8.

Forma ab-
soluendi à
Suspendio-
ne.

D E

INTERDICTO.

Dividitur hæc materia in quinque Capita. Primum, *Quid sit Interdictum & quotuplex.* Secundum, *De effectibus Interdicti qui, & quot sint.* Tertium, *De potestate Interdicti, eiusque obligatione.* Quartum, *De penis violantium Interdictum.* Quintum, *De Absolutione & suspensione Interdicti.*

CAPVT I.

Quid sit Interdictum, & quotuplex?

DVBIVM I.

Quid sit Interdictum, & quomodo diuidatur?

1
Differentia
Interdicti
ab excommu-
nicatio-
ne & Sus-
pensione.

Respondeo Primò: *Interdictum est censura Ecclesiastica, quæ absolute prohibentur certa Sacramenta, officia diuina, & Ecclesiastica sepultura.* Differt autem multis modis ab Excommunicatione & Suspensione: nam non solum Clerici interdiciuntur; sed etiam Laici; nec solum nocentes, sed etiam innocentes; nec solum personæ, sed etiã loca.

2
Diuisio in
locale, &
Personale.

Respondeo Secundo: *Interdictum generatim accipitur, aliud est Locale, aliud Personale, aliud Mixtũ.* Differunt autem, quòd in *Interdicto locali*, illi omnes, qui nõ fuerint causa Interdicti, possint alibi audire diuina, suscipere Sacramenta, & sepeliri. In *Personali* autem nusquã possunt, vt patet Cap. *Si sententia*, de Sententia excommunicationis in 6. Clerici tamen, qui cum cæteris non sunt interdicti causa, possunt in *Interdicto Personali* in illis locis diuina officia obire coram omnibus non interdictis, vt docet Couarruias in Cap. *Alma*, p. 2. §. 1. n. 7. nempe ianuis clausis, vt notat Siluester.

Locale Ge-
nerale.

Dico Tertio: *Interdictum locale*, subdividitur in *Generale*, & *Particulare*. *Generale interdictum loci est*, quo interdicitur aliquis locus continens plura loca alia. Et tunc in nullo illorum licet diuina officia celebrare; vt quando interdicitur regnum, prouincia, diocesis, ciuitas, vel etiam parochia (etsi in hoc postremo Couarruias §. 1. num. 5. contrarium sentiat.) Nam parocia etiam alia loca sub se continere potest.

Locale par-
ticulare.

Particulare interdictum loci est, quo interdicitur locus aliquis particularis non continens in se plu-

ra loca sacra & profana: vt quando interdicitur aliqua Ecclesia; tunc enim solum interdicitur ipsamet, & Cœmeterium contiguum: vt patet ex Cap. *Si ciuitas*, de Sententia excommunicationis in 6. quare tunc extra illam licet celebrare.

Circa interdictũ generale loci, Aduerte: Dum interdicitur ciuitas, cenferi etiam suburbia interdici, etiam si fortè essent alterius diocesis. Ratio est: Nam sine illis sententia illa interdicti esset frustratoria: posset enim populus facillè adire suburbia, ibique diuina audire. Patet ex Capitulo *Si ciuitas*. Dices, In penis est stricta interpretatio adhibenda: ergo. Respondeo: Id verum esse, quando alioquin sententia non redditur frustratoria. Vide Couar. supra num. 8.

Sab inter-
dicto ciui-
tatis etiam
sunt Sub-
urbia, etsi
alterius
diocesis.

Dico Quarto: *Interdictum Personale*, similiter diuiditur in *Generale*, & *Speciale*. *Generale est*, quo interdicitur integer populus, vel vniuersitas hominum, vel collegium: & tunc si quis desinat esse de illo cœtu, desinit esse interdictus, modò causam interdicto non dederit. Ratio est: Quia tale interdictum per se primò afficit communitatem: vnde si quis incipiat esse pars illius communitatis, incipit esse interdictus.

Personale
Generale.

Notandum: *Interdicto populi*, non contineri infantes & amentes, contra Nauarrum nu. 168. Ita Couarruias 2. p. §. 4. n. 3. Ratio est, quia sunt incapaces præceptorum Ecclesiasticorum, sicut & ciuiliũ; & si intersint diuinis, actus eorum non est humanus. Continentur tamen *Interdicto loci*, sic vt non possint sepeliri in loco interdicto. Similiter, *Interdicto populi*, non continentur Clerici; nec interdicto Clericorum continetur populus; imò nec regularis, teste Angelo, *Interdictum* §. 4. & Siluestro *Interdictum* 2. §. 17. Ratio est, Quia in odiosis nomine Clericorum non veniunt Regulares, etiam si tantum Nouitij sint.

Interdicto
populi nõ
continentur
infantes nec
Clerici.

Particulare, seu speciale Interdictum persone est, quo censentur interdicti omnes illi, qui dederunt interdicto causam, quamuis generale fuerit. Deinde, quo interdicitur aliqua familia, vel aliqui nominatim, expresso nomine vel officio. Isti cum per se primò afficiantur censurâ, vbiq̃ sunt interdicti, etiam si desinant esse de illa cõmunitate.

Personale
particulare

DVBIUM II.

Quale peccatum requiratur, ut possit
ferri Interdictum.

4
Quaedam
Interdicta
requirunt
culpam
mortalem

Respondeo & Dico Primò: Interdictum generale vel speciale loci, aut generale personarum non potest ferri, nisi ob grauem culpam. Imò maior requiritur culpa ad tale interdictum, quam ad excommunicationem; vt docet Sotus d. 22. q. 3. a. 1. Nā est pena grauior extensiuè, cum etiā secundariò inuoluat innocentes. Vnde ob culpā hominis priuati nō potest ferri interdictum generale loci, vel personarum, vt docet Couarruias: sed debet esse culpa Domini vel Rectoris loci, cuius sunt aliquid ipsi inferiores, ita, vt si puniantur ob eius culpam, ille censeat in ipsis puniri. Vide Couar. §. 1. num. 4.

Quaedam
culpam venialem,

Dico Secundò: Interdictum persona speciale interdum ferri potest ob culpam venialem; sicuti excommunicatio minor & suspensio. Ita Caietanus Verbo Interdictum: quamuis de hoc dubitari possit.

5
Formula
ferendi in-
terdicti.

Petes: Quā formā debeat ferri interdictum.
Respondeo: Debet ferri in scriptis expressā causā particulari, sicut in alijs censuris. Vide Nauarrum num. 165. & 187.

CAPVT II.

De Effectibus Interdicti: qui,
& quot sint?

6

Tres sunt potissimum Interdicti effectus, quatenus tria per illud fidelibus prohibentur. Primum est, ne intersint diuinis officijs. Secundum, ne suscipiant, vel administrent certa quaedam Sacramenta. Tertium, ne sepeliant, vel sepeliantur in loco sacro.

1. Effectus
ne intersint
diuinis,

Primum prohibetur Cap. Responso, de Sententia excommunicationis. Vbi nomine diuinorum officiorum intelliguntur illa officia, seu ministeria, quae in Ecclesia speciatim sunt deputata alicui Ordini sacro, nec tamen sunt Sacramenta (etsi aliter sentiat Nauarrus nu. 172.) vt celebratio Missae, solennis ministratio aquae benedictae, benedictio chrysmatis, calicis, templi, denique ipsa recitatio Horarum Canoniarum, praesertim eo modo, quo in Choro. Probatur haec definitio: quia officia diuina distinguuntur à Sacramētis; pertinent enim ad diuersas poenas Interdicti.

7
Bonifacius
2. mitigauit
ius anti-
tiquum.

Notandum est, Iure antiquo tantum licuisse tempore interdicti singulis hebdomadis facere vnū Sacrum, ad renouandum Sacramentum pro infirmis, vt patet ex Cap. Permittimus, de Sententia excommunicationis. Verum Bonifacius VIII. hoc ius valde mitigauit, vt patet ex Cap. Alma, in 6. vbi concedit, vt tempore interdicti liceat quotidie dicere Missam, & alia officia submissa voce, ianuis templi clausis, exclusis interdictis & excommunicatis, & campanis non pulsatis; exceptis diebus Natalis Domini, Paschae Resurrectionis, & Petecostes, & Assumptionis B. Virginis, quibus diebus officia diuina ianuis apertis celebrari possunt, pulsatis campanis.

Notabilia
aliquot cir-
ca hanc mi-
tigationē.

Circa quam Constitutionem, Notandum Primò: Eam loqui de Interdicto generali loci, vt ait

Glossa ibidem: vnde haec non permittuntur in Ecclesijs specialiter interdictis, iuxta Couarruiam §. 4. num. 1.

Notandum Secundò, Dari facultatem celebrandi tantummodò in Ecclesijs, vel Monasterijs; non autem in priuatis Oratorijs, vt notat Couarruias num. 5. etsi Nauarrus num. 175. etiam in Oratorijs putet concedi.

Notandum Tertio: Tempore interdicti posse admitti omnes eos, qui sunt Clerici, vt rectè Nauarrus num. 174. saeculares verò illius loci minime, nisi habeant priuilegia. Possunt etiam officia diuina eā voce recitari, quā ab vno Choro ad alterum possint exaudiri; non tamen ita clarè, vt extra Ecclesiam audiantur: Nauarrus supra.

Notandum Quarto: Non posse pulsari campanis ad Sacrum, vel ad alia officia; potest tamen ad concionem, & ad salutationem Angelicam, & ad alia huiusmodi, quae non sunt diuina officia: Nauarrus num. 173.

Notandum Quintò: Dies Festos, quibus suspenditur Interdictum, non esse extendendos ad octauas eorum: vsus enim habet, vt post Completorium Festi interdictum redeat. Vide plura hac de re apud Nauarrum num. 182.

Notandum Sextò: Diebus illis exemptis posse fieri sepulturam cum solemnitate, iuxta Couarruiam, & alios: quia tunc licita sunt diuina officia, propter quae duntaxat prohiberi solet sepultura Ecclesiastica in Interdicto.

Secundum, quod prohibetur interdicto, est administratio & receptio quorundam Sacramentorum; vt patet Cap. vltimo, de sententia Excommunicationis, in 6. Vbi

8
2. Effectus,
ne certa sa-
cramenta
administrent
vel susci-
pian.

Notandum est Primò: Haec Sacramenta tempore interdicti posse conferri: Primò, Baptismū tam adultis, quam paruulis. Secundò, Confirmationem. Tertio, Pœnitentiam & Eucharistiam moribundis; & haec omnia publicè & solènter, vt notat Couarruias num. 6. quia absolutè permittuntur. Quarto, post constitutionem Bonifacij potest Sacramentum Pœnitentiæ etiam sanis administrari, ijs videlicet qui non fuerint causa interdicti, nec dederint auxilium, consilium, aut fauorem. Quintò, Potest celebrari Sacramentum matrimonij, tamen absque solemnitate: ita Couarruias supra: Minister enim huius non est Sacerdos, sed ipsi contrahentes.

Notandum Secundò: Sacramentum extremae Vnctionis tempore interdicti conferri non posse, ne Clericis quidem, nisi speciale priuilegium habeant. Ita Couarruias §. 2. nu. 8. & alij. Neque etiam Sacramentum Ordinis, ne in illis quidem diebus exemptis: neque Eucharistiam, nisi per modum viatici solis moribundis.

Quæres, Vtrum saltem Clericis & Laicis, quibus permissum est cū moderatione Capitis Alma, assistere diuinis, non sit etiam concessum percipere Eucharistiam? Respondeo: Non esse permissum sine priuilegio. Ita Couar. §. 3. num. 1. & Nauar. num. 178. Nam illis diebus exemptis solū permittuntur officia diuina, quae distinguuntur à perceptione Sacramentorum, vt supra dictum est: & colligitur ex Cap. Si sententia, in 6. Nec obstat, quod Sacerdos celebrans tunc communicet; quia solū communicat quatenus hoc est necessarium ad complementum sacrificij, seu officij diuini.

Tertium,

5
Effectus
prohibitio
sepulturae
sacrae.

Tertium, Quod prohibetur, est sepultura in loco sacro: Cap. *Ut privilegia*, de Privilegijs. Vbi Nota Primò: Non comprehendi Clericos, quia possunt tunc sine solennitate & sonitu campanarum sepeliri, idque vel in cæmeterio, vel Ecclesiâ. Vide Couar. §. 2. num. 7.

Nota Secundò: Omnes eos, qui possunt tempore Interdicti audire Missam, posse etiam sepeliri in loco sacro. Nam cui communicamus vivo, possumus etiam communicare defuncto. Nauarrus num. 181.

CAPVT III.

De potestate Interdicti, eiusque obligatione.

DVBIVM I.

Qui possint interdicerè, & qui interdicti?

10 **R**espondeo & Dico Primò: Omnes eos posse interdicerè, qui ex potestate ordinariâ vel delegatâ possunt excommunicare. Ita communiter Doctores.

Dico Secundò: Non solum singulæ personæ, sed etiam communitates, & loca interdicto subijci possunt. Patet ex vsu Ecclesiæ.

DVBIVM II.

Utrum is, qui sententiam Interdicti protulit, teneatur illud seruare?

11 **E**xempli gratia, Si Episcopus subijciat Interdicto omnes Ecclesias huius vrbs, utrum ipse possit apertis ianuis &c. celebrare? Respondeo: Teneri seruare: quod si non seruet, incurrere pœnas Iuris. Ita Nauarrus num. 165. sicuti etiam tenetur seruare excommunicationem à se latam. Ratio est: Quia ius commune præcipit censuram seruari. Vnde iure communi ligatur, non autem propriâ suâ sententiâ: sed hæc est solum conditio, sine qua non obligaretur.

Aduerte tamen, Episcopum posse relaxare, vel suspendere illud interdictum; & tunc nec ipse tenebitur nec alij.

DVBIVM III.

Utrum omne Interdictum sit seruandum?

12
Serua Interdictum personale.

Respondeo & Dico Primò: Omne interdictum personale, siue sit denuntiatum, siue non denuntiatum, siue à iure, siue ab homine promouens, est seruandum ab eo, qui sic est interdictus. Est sententia Communis DD. Ratio est: Quia per Extrauagantem, *Ad euitanda*, non subleuantur ipsi interdicti in aliquo: vnde ius antiquum in illis vim habet.

Item Interdictum locale denuntiatum.

Dico Secundò: Nullum interdictum locale est seruandum, nisi sit denuntiatum; vt docet Nauarrus num. 187. & colligitur manifestè Extrauagante *Ad euitanda*. Quod fit, vt nullum locale interdictum incurrat à iure, sed solum per sententiam, vel certè denuntiationem.

Dico Tertio: Sacerdos & quiuis alius Clericus in obeundo diuino officio non tenetur vitare, aut excludere aliquem interdictum speciatim vel generatim, nisi denuntiatum; vt patet eadem Extrauagante.

DVBIVM IV.

Quale peccatum sit violare interdictum?

Respondeo & Dico Primò: Violatio interdicti in Clericis est peccatum mortale: quod est contra Caietanum. Ita Nauarrus nu. 187. & Sotus d. 22. q. 3. art. 1. Ratio est; quia est violatio Præcepti Ecclesiæ in re graui, cui etiam pœna grauis in iure constituta est.

Violat autem Clericus interdictum tripliciter. Primò: Cùm ipse, generatim vel speciatim interdictus, facit alicubi actum Ordinis sacri, à quo est interdictus. Secundò: Si Sacramentum prohibitum recipiat; scilicet Eucharistiam, extremam Vnctionem, vel Ordinem. Tertio: Si solemniter obeat actum Ordinis sacri in loco, qui de interdicto est denuntiat, etiam si ipse personaliter non sit interdictus.

Dico Secundò: Laicus personaliter interdictus, siue speciatim, siue generatim, peccat mortaliter audiendo sacrum, aliaue diuina officia: similiter percipiendo Eucharistiam, aut extremam Vnctionem; quod est contra Caietanum, qui putat solum peccare venialiter: cuius sententia non est improbabilis, si loquamur de eo qui generatim est interdictus, nec Interdicto causam dedit. Verùm altera sententia est communis, saltem quoad alios interdictos. Vide Nauarrum & Sotum supra. Et Confirmatur: vt si interdictus iussus à Clerico vt exeat Ecclesiâ, non obtemperet, ipso facto incurrit excommunicationem; vt patet in Clementina *Grauis*, de Sententia excommunicationis.

Dico Tertio: Si locus tantum sit interdictus, Laicus audiens ibi Sacrum, nõ peccat mortiferè. Nauar. num. 187. Caietanus supra, & alij. Ratio est: quia in Interdicto locali præceptum non imponitur Laicis, sed Clericis, quibus mandatur, vt ibi seruent Interdictum, neque ianuas aperiant, aut Laicos admittant; vt patet Clementinâ primâ de sententia excommunicationis.

Peccant tamen Laici mortiferè: Primò, Si vi ingrediuntur. Secundò, Si mendacio, vt si dicant se esse Clericos, vel habere priuilegium: nam decipiunt Ecclesiam. Ita multi Doctores. Contrarium tamen huius videtur verius; quia mendacium istud non est perniciosum, nec est deceptio in re magni momenti. Tertio, Si nolint egredi, cùm id à Clericis præcipitur, Vide Nauarrum loco citato num. 187.

Dico Quarto: Clerici in celebratione diuinarum officiorum tenentur sub peccato mortifero excludere interdictos, quos Iudex denuntiauit siue speciatim, siue generatim. Vide Couarruuiâ §. 2. n. 3. Ratio est, quia id illis directè ab Ecclesia præcipitur, estque res magni ponderis: nam alioquin tota hæc censura esset inanis.

Dico Quintò: Laici non tenentur vitare interdictos, etsi denuntiatos, neque in diuinis, neque in humanis. Vnde possunt audire Missam Sacerdotis interdicti, & vnâ cum alijs interdictis. Ita Nauar. & Caietan. supra. Ratio est, quia nullum extat præceptum, quo Laici iubeantur communionem interdictorum vitare. Idemque censendum de Clericis, cùm se instar Laicorum gerunt; vt, si audiant Sacrum, percipiant Sacramenta, &c.

13
Clericus
violans
peccat
mortiferè.

14
Similiter
& laicos.

Non tamè
si locus
tantum sit
interdictus

Excipe tres
casus.

15
Clericus
tenetur excludere interdictos.

Laici non
tenentur eos
vitare.

CAPVT IV.

De Pœnis violantium interd-
dictum.

DVBIVM I.

Quas pœnas incurram Clerici violantes
Interdictum.

16
Si violent
exercitio
ordinis sa-
cri, fiunt
irregulares

Respondeo & Dico Primò: Clerici violan-
tes Interdictum per exercitium Ordinis fa-
cri, fiunt irregulares. Est communis Doctorum.
Ratio est: Quia omnis violatio censuræ per ex-
ercitium Ordinis sacri inducit irregularitatem.
Excusat tamen ab hac irregularitate probabi-
lis ignorantia Interdicti; vt rectè Couarruias
suprà §. 2.

Secus si ex-
ercitio or-
dinum mi-
norum,

Dico Secundò: Per exercitium Ordinum mi-
norum non fiunt irregulares. Colligitur ex dictis
suprà de suspensione cap. 2. Idem docet Sotus, &
passim Theologi. Ratio est: quia isti actus possunt
etiam à laicis fieri cum omni solemnitate, qui ta-
men nullam idcirco incurunt irregularitatem.
Contrarium tenet Canonista & Nauarrus, sed al-
terum est verius.

17
Quatuor
sunt pœnæ.

Dico Tertio: Præter irregularitatem sunt ali-
que aliæ pœnæ Clericis violantibus Interdictum
constitutæ. Primò, quòd possint priuari omnibus
beneficijs Ecclesiasticis: Cap. *Postulatis*, §. 2. de
Clerico excommunicato ministrante. Secundò,
possunt priuari omni iurisdictione; non tamen re-
ipsa sunt priuati: quod est contra Siluestrum; vt
patet ex Cap. *Tanta*, de Excessibus Prælatorum.
Tertio, non possunt eligi, nec postulari ad Præ-
laturas; cap. 1. de *postulatione Prælatorum*. Quarto,
Priuantur sepulturâ Ecclesiasticâ: Vide Silue-
strum Verbo *Interdictum* 6.

DVBIVM II.

Virum Clericus non seruans in Interdicto
moderationem Capituli Alma, incurrat
irregularitatem?

18

VT si celebret cum pulsu campanarum, aper-
tisq; ianuis?

Respondet Couarr. §. 4. num. 6. Incurrere ir-
regularitatem, si aliquis intersit officio diuino,
qui Iure prohibetur. Verùm contraria sententia
est probabilis, quia non est Iure expressum, sed so-
lùm à Doctoribus per quandam rationis simili-
tudinem colligitur.

CAPVT V.

De Absolutione & Suspensione
Interdicti?

19

Notandum est: Interdictum posse duplici-
ter ferri. Primò, absolutè: Secundò, ad
tempus. Hoc per se definit tempore illo trans-
acti, vel actione requisita præstita. Illud solùm
tollitur absolutione.

DVBIVM I.

A quo tollitur Interdictum absolutè latum,
& quomodo?

20

Respondeo & Dico Primò: Interdictum la-
tum ab homine, tollitur ab eodem, vel ab

eius successore, vel superiore; non autem ab alio, Si latum ab
ne disciplina perturbetur. Si à Iure.

Dico Secundò: Si sit latum à Iure, & non sit
reseruatum, potest tolli ab Ordinario, & à Regu-
laribus habentibus priuilegium.

Dico Tertio: In Iure non est certa forma re- Modus id
laxandi Interdictum; sed sufficit intentio relaxan- relaxandi,
tis quibusvis verbis expressa: ita communiter

DD. Debet autem hæc intentio aliquibus verbis
vel signis exprimi. Quia sicuti nemo potest per
solum actum internum interdici, ita nec absolui.

Dico Quarto: Interdictum generale, quando Ad cautela

dubium est, non potest tolli ad cautelam; nempe
ab eo, qui est Papæ inferior: sed, idoneâ cautione
acceptâ, debet tolli absolutè, vt patet Cap. *Pro-
fenti*, de sententia excommunicationis in 6. Quod
intellige de Interdicto generali loci: nam Inter-
dictum generale potest tolli in singulis per-
sonis ad cautelam tolli. Vide Couarr. §. 2. num. 5.

DVBIVM II.

Quomodo suspendatur Interdictum?

Respondeo & Dico Primò: Interdictum lo- 21
cale suspendi potest, etiam si eius causa per- Local.
maneat, vt patet ex Cap. *Dilectis*, de Appellatio-
nibus: & est communior sententia Doctorum.

Dico Secundò: Interdictum latum in certam Personale.
personam similiter suspendi potest: Couarr. §. 2.
num. 4. Ratio est, quia potest tolli omnino: ergo
etiam ad tempus suspendi.

Dices: Excommunicatio non potest suspendi:
ergo nec Interdictum.

Respondeo, Negando Antecedens: Nam cum
quis absoluitur ad reincidentiâ, videtur Excom- Conueni-
municatio ad certum tempus suspendi, reditura entia, &
quoad effectus, nisi mandatis pareatur. Hoc solùm disconue-
est discriminis, quòd excommunicatio non possit nientia ex-
suspendi secundum vnum effectum, quin suspēda- communi-
tur secundum omnes: nam ius non patitur effe- cationis cū
ctus excommunicationis diuidi, manente censu- Suspen-
râ. Suspendio autem & Interdictum habent effe- sione & inter-
ctus, qui non necessariò coniunguntur: vnde hæ dicto quo-
censuræ possunt suspendi secundum vnum effe- ad suspen-
ctum, sic tamen, vt secundum alios ligent. sionem.

Hoc tamen Aduertendum est: si Interdictum
non sit suspensum secundum omnes suos effectus,
sed vim habeat vel secundum vnum effectum, ap-
pellationem interpositam fore nullam: v. g. Pe-
trus simpliciter est interdictus, obtinet ab Epif-
copo, vt ad ostiduum interdictum suspendatur
quoad officia diuina, non autem quoad sacramen-
ta: si interim appellet à sententia Interdicti, ap-
pellatio erit nulla. Causa est: nam tota ratio, in
qua Doctores fundant valorem appellationis fa-
ctæ eo tempore, quo sententia manet suspensa, est,
quia suspensa sententia equiparatur sententiæ con-
ditionatæ, cuius conditio nondum est completa.
A sententia autem conditionali licet appellare;
quia nondum constringit. Atqui cum Interdictum
habet aliquem effectum coniunctum, non æqui-
paratur sententiæ conditionali, sed absolutæ quo-
ad illum effectum. Vnde appellatio interposita in
aliquo festorum, quibus licet celebrare officium
diuinum, nõ valet: quia Interdictum non est tunc
suspensum quo ad Sacramenta. Cætera quæ hic
dici possent vide apud Couarr. in *Capitul. Alma*.
par. 2. §. 2. num. 1. & 6. & §. 4.

DE